

POSTANOWIENIE

Dnia 14 października 2010 r

Sąd Okręgowy w Katowicach XIX Wydział Gospodarczy Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Maria Kozubska-Maciąga (spr.)

Sędziowie: SSO Grażyna Jeziorowska

SSO Dariusz Chrapoński

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 14 października 2010 r.
w Katowicach

sprawy z odwołania Ekośrodowisko Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w Bytomiu

przeciwko Miejskiemu Zarządowi Ulic i Mostów w Chorzowie

z udziałem przystępującego do postępowania po stronie zamawiającego Jana
Orfina

o udzielenie zamówienia publicznego

na skutek zażalenia przystępującego do postępowania po stronie zamawiającego
Jana Orfina

**na postanowienie Krajowej Izby Odwoławczej przy Prezesie Urzędu Zamówień
Publicznych w Warszawie**

z dnia 22 września 2010 r.

sygn. akt KIO 1948/10

postanawia:

odrzucić zażalenie

Na oryginale właści
ZGODNOŚĆ Z O ID

etwier

SEKRE

400a Skrzypek

Sygn. akt XIX Gz 455/10

UZASADNIENIE

W postępowaniu odwoławczym przed Krajową Izbą Odwoławczą zainicjowanym odwołaniem wykonawcy „Ekośrodowisko” sp. z o.o. w Bytomiu od czynności zamawiającego - Miejski Zarząd Ulic i Mostów w Chorzowie podjętych w toku postępowania o udzielenia zamówienia publicznego na „letnie i zimowe utrzymanie jezdni, ulic, miejsc postojowych oraz chodników na terenie miasta Chorzowa w okresie 21 miesięcy od dnia podpisania umowy” - swoje przystąpienie

W do tego postępowania po stronie zamawiającego zgłosił wykonawca Jan Orfin prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Zakład Robót Drogowych Orfin Jan w Orzechu.

Odwołujący zgłosił opozycję przeciw przystąpieniu Jana Orfina do postępowania odwoławczego.

Krajowa Izba Odwoławcza postanowiła uwzględnić opozycję przeciwko dopuszczeniu Jana Orfina do udziału w postępowaniu odwoławczym z racji nie spełnienia przesłanek przystąpienia zawartych w art.185 ust.2 Prawa zamówień publicznych tj. braku wpłynięcia zgłoszenia przystąpienia do Prezesa Izby w ustawowym terminie 3 dni. Zgłoszenie winno wpłynąć do Prezesa Izby. Zgłoszenie przystąpienia zamawiającego oraz nadanie go w placówce pocztowej operatora publicznego w terminie ustawowym nie stanowi wypełnienia przesłanek ustawowych (str.3-4 protokołu posiedzenia i rozprawy z dnia 22.09.2010 r.).

Pismem z dnia 29 września 2010 r. wykonawca Jan Orfin wniósł zażalenie na postanowienie KIO w przedmiocie wykluczenia go z udziału w postępowaniu odwoławczym, wskazując jako podstawę wniesienia tego środka przepis art.165§2 k.p.c. w zw. z art.394§1 pkt.3 k.p.c. Domagał się uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania ewentualnie unieważnienia czynności dotyczących odmowy przystąpienia wykonawcy do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego.

Zaskarżonemu postanowieniu skarżący zarzucał naruszenie art.185 ust.2 Pzp oraz art.165§2 k.p.c.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie jako niedopuszczalne podlega odrzuceniu.

Wskazać przede wszystkim należy, że przepisy ustawy Prawo zamówień publicznych samodzielnie i wyczerpująco określają środki ochrony prawnej przysługujące wykonawcom, uczestnikom konkursu i innym podmiotom, jeżeli mają lub mieli interes w uzyskaniu danego zamówienia lub ponieśli lub mogli ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy (art. 179 ust.1 Pzp).

Do tych środków ochrony prawnej należą wyłącznie odwołanie (art. 180 Pzp) od czynności lub zaniechania czynności przez zamawiającego oraz skarga do sądu na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej (art. 198a Pzp). Tak więc ustawodawca nie przewidział możliwości wniesienia zażalenia na jakiegokolwiek postanowienie KIO, wskazując jako jedyny środek ochrony prawnej - skargę do sądu.

Z kolei przepis art. 185 ust.4 zdanie czwarte Prawa zamówień publicznych jednoznacznie stanowi, że „na postanowienie o uwzględnieniu albo oddaleniu opozycji nie przysługuje skarga”.

Dopuszczalności wniesienia zażalenia na postanowienie KIO uwzględniające opozycję nie można też wywodzić - jak czyni to żalący - z treści art. 1159§2 k.p.c.

Przepis ten stanowi, iż „na postanowienie sądu przysługuje zażalenie w wypadkach wskazanych w ustawie”, przy czym podkreślenia wymaga, iż chodzi tu o sąd powszechny (państwowy), a nie sąd polubowny (arbitrażowy). Chodzi tu zatem o takie czynności, które wymagają zastosowania aparatu przymusu państwowego (i to w ograniczonym zakresie), do których sąd polubowny nie jest uprawniony.

Zawarte w art. 185 ust.7 Pzp odesłanie do odpowiedniego stosowania w postępowaniu odwoławczym przepisów kodeksu postępowania cywilnego o sądzie polubownym (arbitrażowym), jeżeli ustawa Prawo zamówień publicznych nie stanowi inaczej, oznacza tylko tyle, że Krajowa Izba Odwoławcza jako organ uprawniony do

rozpoznania i rozstrzygania odwołań wnoszonych w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego (art. 172 Pzp) z prawnego punktu widzenia ma charakter zbliżony do sądu polubownego.

Brak jest jakichkolwiek podstaw do przypisania KIO statusu sądu powszechnego, o którym mowa we wskazywanym przez żalącego się przepisie art. 1159 k.p.c.

Reasumując — wobec braku przepisu ustawowego dopuszczającego możliwość wniesienia zażalenia do sądu na postanowienie KIO oraz wyłączenia możliwości wniesienia skargi na postanowienie KIO uwzględniające opozycję (art. 185 ust.4) zażalenie podlegać musiało odrzuceniu (por. też art. 198 „e” ust.1 Prawa zamówień publicznych) o czym postanowiono jak w sentencji.

Ssałem

*